

вѣкъ. Животътъ ми и всичко що съмъ вършилъ познато ти е. Сега щъ да слѣзъ въ гробътъ, който съмъ си прѣготвилъ за да слѣзъ и живъ да ся погребъ, когато бы го нуждата повикала. Нуждата сега прѣдстава, ще слѣзъ; никой не знае тайнѣтъ. Сега ще повикамъ слугитѣ си и ще имъ кажъ отъ сега тебе да слушать. Ще имъ кажъ че отивамъ на далеченъ пѣтъ, че ты си мое чедо, и че ще освидѣтельствувать въ потрѣбно врѣме това което ще имъ кажъ за тебе.

И като излѣзе повика двамата си слугы, и слугынитѣ та имъ каза.

— Видите ли това дѣте; то е мое, сынъ ми е; до сега много причины имаше които ми въспирахъ да го припознамъ; отъ сега го припознавамъ и давамъ му въ рѣцѣтъ запискы чрѣзъ които ся свидѣтельствува припознаваніето му. Азъ трѣба още тѣзи нощъ да трѣгнѣ; твърдѣ е вѣроятно че може и да мя невидите вече; на чедото си вы прѣпорѣчвамъ да ви възнагради и да вы обыча. Идѣте си сега. И дано Господъ помогне пакъ да ся видимъ и съберемъ.

Слугитѣ плачахъ отъ умиленіе.

— Какъ! Нѣма ли вече да вы видимъ, господарю? Това ваше дѣте ли е?

— Хайде идѣте си сега, спѣте че азъ нѣмамъ врѣме; сбогомъ, добри и вѣрни мои раби.

И слугитѣ излѣзохъ.

И останъ пакъ Трипани самитѣ съсъ Мацка.

— Е, сега, Спаско, (рече Трипани) ела подирѣ ми, да ти кажъ тайното прибѣжище което съмъ си притотвилъ за да ся скрѣи и да ся погребъ во врѣме на нуждѣ; да идвашъ ти само всякой день самъ, слѣдъ като земешъ вещицы необходимы прѣдпазванія и да ми носишь хранѣтъ ми; тамъ ще ти кажъ много работы; ще ти кажъ което трѣба да правишь, за да знаешъ, дѣ що става. Да кажешъ на полициѣтъ че съмъ побѣгнѣлъ скрѣитомъ за Америкѣ прѣди врѣме, че нищо не

Ц. потайности